

תת"ע (עכו) 3606-03-23 - ראסם היבי נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 3606-03-23 - ראסם היבי נ' מדינת ישראלשלום עכו

תת"ע (עכו) 3606-03-23

ראסם היבי

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[12.09.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

בפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ");

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 27.09.2023 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 22.08.2024.

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "עניין איטליא"); ע"פ

1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שעניינתי בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.

תחילה יצוין כי הבקשה הבקשה הוגשה בשיהוי ניכר ותוך חריגה מסד הזמנים הקבוע בחוק וזאת ללא הסבר המניח את הדעת. מעיון בתיק בית המשפט עולה כי פסק הדין הומצא לידי הנאשם עוד ביום 22.10.2023, כאשר עד למועד הגשת בקשה זו, הנאשם לא עשה דבר כדי "לערער" על שפיטתו בהעדר. ראה לעניין זה קביעותיו של בית המשפט העליון ברע"פ 7714/23 מדינת ישראל נ' מוטי אונגר (ניתן ביום 09.11.2023) לפיהם שיהוי לבד יכול להוות טעם מספיק לדחיה הבקשה להארכת מועד להישפט כאשר כוחם של הדברים יפה גם בענייננו.

לגופו של עניין, המבקש טען כי מעולם לא קיבל זימון לדיון וכך גם לדיון הנדחה בו נשפט בהעדרו. שוב עיון בתיק ביתה משפט מעלה כי הזמנה לדיון ביום 27.09.2023 נמסרה לידי הנמען הרשום, כאשר אישור המסירה כולל פרטים מלאים של המבקש לרבות תעודת זהות, שם המוסר, תאריך, חתימה, ההזמנה נמסרה לידי המבקש עוד ביום 07.05.2023.

אמנם המבקש טען לשוני בחתימות על גבי אישורי המסירה וטען כי חתימתו זויפה אולם המבקש לא עשה דבר כדי לברר את נסיבות ביצוע המסירה. יתירה מזו, המדובר בבקשה להישפט אשר הוגשה על ידי המבקש, הוא זה אשר יזם את ההליך המשפטי ועל כן מצופה היה ממנו לעקוב אחר מועד הדיון אשר ייקבע בעניינו. למותר לציין כי אישור המסירה אשר חזר בציון "לא נדרש" מהווה המצאה כדיון ודי להפנות בעניין זה עפ"ת 34799-04-22 אסד טבאש נ' מדינת ישראל.

לאור האמור לעיל, אני קובעת כי המבקש זומן כדיון ולא הצביע על כל סיבה מוצדקת אשר מנעה ממנו להתייצב לדיון. באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בענייננו.

המבקש העלה טענה כללית לפיה הוא כופר בביצוע העבירה, וכי מתמונת הסטילס המתעדת את ביצוע עהיבה לא ניתן ללמוד כי המבקש דיבר בטלפון, יחד עם זאת טעות בידיו של ב"כ המבקש כיוון שהוראת החוק אינה דורשת כי המבקשת ידבר בטלפון בזמן נהיגה אלא דורשת הוכחה כי המבקש נהג והשתמש או אחז בטלפון ללא דיבורית. ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (ניתן ביום 25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. המבקש כאמור, לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חושש לעיוות דין.

בשולי ההחלטה אציין כי נקבע זה מכבר כי העובדה שהמבקש צפוי להיפסל על-ידי רשות הרישוי בעקבות צבירת נקודות בהתאם לשיטת הניקוד אינה מהווה עיוות דין. שיטת הניקוד היא שיטה מנהלית המשמשת כאמצעי חינוכי שמטרתה תיקון הרגלי הנהיגה של הנהג ומניעת ביצוע של עבירות נוספות. ראה לעניין זה קביעותיו של בית המשפט העליון ב בע"מ 5226/10 זהר נ' משרד התחבורה והבטיחות בדרכים, (ניתן ביום 22.11.10) לפיהם:

"שיטה הניקוד" של עבירות תעבורה נועדה לקיים מעקב לאורך תקופה מוגדרת אחר עבירות תנועה שביצעו נהגים לפי מדרג של חומרה והיא מטילה אמצעי תיקון מתאימים לפי חומרתן המצטברת של העבירות... אמצעי התיקון המוטלים על נהג שצבר לחובתו מספר נקודות כקבוע בתקנות נועדו, אפוא, להבטיח את כשירותו לאחוז בהגה, ... וזאת באמצעים שיש לראותם כחינוכיים, שתכליתם שיפור רמת הנהיגה של עברייני תנועה והדרכה נאותה לנהיגה בטוחה יותר ועל-פי חוק, מתוך אינטרס ציבורי לשמירה על בטיחות כלל המשתמשים בדרכים... אין מדובר בענישה שביסודה עקרונות של גמול על התנהגות הנהג בעבר אלא באמצעי חינוכי, הצופה פני מניעת סכנה לציבור ותיקון התנהגותו כנהג בעתיד." (סעיף 9 לפסק דינה של כבוד הנשיאה (כתוארה אז) חיות).

לאור כל האמור, הבקשה נדחית.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט' אלול תשפ"ד, 12 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.